

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 5 maja 2010 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju na rok budżetowy 2008**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie działań podjętych po wydaniu decyzji o absolutorium za rok 2007 (COM(2009) 0526) oraz jego załącznik (SEC(2009) 1427),
- uwzględniając sprawozdania finansowe oraz księgę dochodów i wydatków siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2008 (COM(2009) 0397 – C7-0171/2009),
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie zarządzania finansami dotyczące siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok 2008,
- uwzględniając informacje finansowe dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju (COM(2009) 0310),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące działań finansowanych z siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2008, wraz z odpowiedziami Komisji ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 15/2009 Trybunału Obrachunkowego dotyczące pomocy UE wdrażanej za pośrednictwem organów Narodów Zjednoczonych: podejmowanie decyzji i kontrola,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 18/2009 Trybunału Obrachunkowego na temat skuteczności pomocy udzielanej z EFR na regionalną integrację gospodarczą we wschodniej i zachodniej Afryce,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności dotyczące wiarygodności rozliczeń oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw, wydane przez Trybunał Obrachunkowy zgodnie z art. 248 Traktatu WE ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenia Rady z dnia 16 lutego 2010 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania działań Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2008 (5082/2010 – C7-0056/2010, 5084/2010 – C7-0057/2010, 5085/2010 – C7-0058/2010, 5086/2010 – C7-0059/2010),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽³⁾ i zmienioną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽⁵⁾, zmienioną decyzją Rady 2007/249/WE ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2009, s. 257.

⁽²⁾ Dz.U. C 274 z 13.11.2009, s. 235.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 28.10.2005, s. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1 oraz Dz.U. L 324 z 7.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 33.

- uwzględniając art. 33 Umowy wewnętrznej z dnia 20 grudnia 1995 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranymi w Radzie w sprawie finansowania pomocy Wspólnoty i zarządzania nią na podstawie drugiego Protokołu finansowego do czwartej Konwencji AKP-WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 32 Umowy wewnętrznej z dnia 18 września 2000 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranymi w Radzie w sprawie finansowania pomocy Wspólnoty i zarządzania nią na podstawie Protokołu finansowego do Umowy o Partnerstwie między Państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi podpisanej w Kotonu (Benin) w dniu 23 czerwca 2000 r. oraz w sprawie przyznania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 276 Traktatu WE i art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu UE,
- uwzględniając art. 74 rozporządzenia finansowego z dnia 16 czerwca 1998 r. dotyczącego rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej konwencji AKP-WE ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 119 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 142 rozporządzenia Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 76 i art. 77 tiret trzecie Regulaminu, jak również załącznik VI do Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0063/2010),
 - A. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) jest najważniejszym instrumentem finansowym Unii Europejskiej dotyczącym współpracy na rzecz rozwoju z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku,
 - B. mając na uwadze, że ogólna kwota pomocy udzielonej w ramach EFR ulegnie w najbliższych latach znacznemu zwiększeniu, jako że kwota pomocy unijnej w ramach dziesiątego EFR na lata 2008–2013 została ustalona na 22 682 000 000 EUR, co stanowi wzrost o 64 % w porównaniu ze środkami finansowymi przydzielonymi w ramach dziewiątego EFR,
 - C. mając na uwadze, że wsparcie budżetowe jest instrumentem pomocy, który wymaga zmiany modelu kontroli parlamentarnej, polegającej na rezygnacji z kontroli danych wejściowych na rzecz kontroli wyników i rezultatów,
 - D. mając na uwadze, że pomimo powtarzanego przez Parlament postulatu ujęcia EFR w budżecie, Europejskie Fundusze Rozwoju nie są obecnie uwzględnione w budżecie ogólnym Unii Europejskiej ani w rozporządzeniu finansowym, natomiast są realizowane zgodnie ze specjalnymi przepisami finansowymi;
 - E. mając na uwadze, że Parlament jest stanowczo zdecydowany zwiększać swoje zdolności kontrolne w celu jak najbardziej efektywnego wypełniania swoich obowiązków organu udzielającego absolutorium,

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 29.5.1998, s. 108.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 355.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 53.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 83 z 1.4.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1.

1. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie Traktatu z Lizbony, a zwłaszcza utworzenie urzędu Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ); wyraża obawę, że fragmentaryczny sposób zarządzania europejską pomocą rozwojową mógłby wyrzucić negatywny wpływ na ich skuteczność oraz podkreśla, że należy kontynuować usprawnienia w lepszym zarządzaniu EFR i nie powinny one być hamowane; zwraca się do Komisji o przedstawienie szczegółowych opisów i wyjaśnień dotyczących funkcjonowania nowego systemu;
2. przypomina i podkreśla zobowiązanie Komisji do całkowitego włączenia EFR do budżetu Unii podczas dyskusji na temat następnych ram finansowych; ponawia skierowane do Komisji wezwanie o przedstawienie Komisji Kontroli Budżetowej pełnych informacji na temat przygotowywania tej inicjatywy; uważa, że takie włączenie do budżetu pozwoliłoby wzmocnić spójność, przejrzystość, skuteczność i aspekt kontrolny EFR;
3. zwraca się o informowanie go w sprawie średnioterminowego przeglądu przewidzianego na 2010 r. dla dziesiątego EFR i nalega, aby wspólne programowanie zostało należycie wzmocnione w celu otrzymania dalej posuniętej koncentracji i lepszej koordynacji oraz podziału pracy; uważa, że strategia w zakresie wprowadzania dziesiątego EFR powinna koncentrować się na ograniczonej liczbie sektorów, bez wykluczania organizacji pozarządowych skutecznie działających w tej dziedzinie, które mają kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju, tak aby uniknąć negatywnych skutków proliferacji; domaga się w tym kontekście również sprawdzenia, czy zarządzanie przez daną organizację pozarządową jest rzeczywiście bardziej skuteczne i tańsze, niż gdyby zarządzaniem zajmowała się Komisja;
4. ponownie zwraca się do Komisji, aby na etapie dostosowywania swojej strategii kontrolnej określiła próg, po przekroczeniu którego brak wyników i koszty kontroli wymagać będą zmiany strategii; oczekuje terminowego otrzymania w związku z tym sprawozdania Komisji w sprawie wyników badań w dziedzinie dopuszczalnego ryzyka/efektywności pod względem kosztów w obszarze działań zewnętrznych, jak również wyników ponownej analizy strategii kontroli EuropeAid za rok finansowy 2009;

Poświadczenie wiarygodności

5. odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy jest zdania, iż sprawozdania finansowe rzetelnie przedstawiają dochody i wydatki siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego EFR, z wyjątkiem problemów związanych ze stosowaną przez Komisję metodą szacowania rezerwy na poniesione koszty; zachęca Komisję do udoskonalenia w przyszłych miesiącach swojej metody w odniesieniu do udzielenia absolutorium za rok finansowy 2009;

Podstawowe transakcje

6. z zadowoleniem zauważa, że zdaniem Trybunału Obrachunkowego w dochodach i zobowiązaniach nie występuje istotny poziom błędów; wyraża tymczasem zaniepokojenie z powodu dużej częstości występowania błędów niekwantyfikowalnych w zobowiązaniach w ramach wsparcia budżetowego oraz znacznego poziomu błędów wykrytego w płatnościach;
7. ubolewa nad faktem – i uważa go za niedopuszczalny – że Trybunał Obrachunkowy nie mógł otrzymać wszystkich niezbędnych informacji i dokumentów dotyczących dziesięciu płatności wykonanych na rzecz organizacji międzynarodowych i że w rezultacie nie był on w stanie wyrazić opinii na temat prawidłowości wydatków sięgających 190 000 000 EUR, czy też 6,7 % wydatków rocznych;
8. zwraca się do Komisji o wystarczająco nieustępliwą interwencję w stosunku do tych organizacji międzynarodowych, ustalając harmonogram *ad hoc* gwarantujący, że wnioski o udzielenie informacji będą rozpatrywane w sposób terminowy, tak aby wesprzeć wnioski Trybunału Obrachunkowego o dostęp do informacji/dokumentacji i uszanować ramową umowę finansowo-administracyjną (FAFA);

Realizacja finansowa

9. z zadowoleniem stwierdza, że siódmy EFR został zamknięty w dniu 31 sierpnia 2008 r. i wypłaconych zostało 10 381 000 000 EUR, a zatem 98,3 % z przyznanej kwoty w wysokości 10 559 000 000 EUR; zauważa, że pozostała kwota (178 000 000 EUR) została przeniesiona na dziewiąty EFR;

10. zauważa, że dziesiąty EFR (na lata 2008–2013, w całkowitej kwocie 22 682 000 000 EUR) wszedł w życie w dniu 1 lipca 2008 r. i z zadowoleniem przyjmuje szybką realizację dziesiątego EFR oraz ogólnie sprawne działania Komisji, zarówno pod względem zobowiązań i płatności, jak i na poziomie zarządzania kwotami pozostającymi do uregulowania; zachęca Komisję do czynienia dalszych starań zmierzających do uregulowania reszty starych i uspionych zaległych płatności;

Zarządzanie finansami EFR przez Komisję

11. z zadowoleniem zauważa, że w opinii Trybunału Obrachunkowego wyżej wspomniane sprawozdanie Komisji z zarządzania finansami siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego EFR za 2008 r. „przedstawia szczegółowy opis celów operacyjnych osiągniętych w danym roku budżetowym (...), sytuacji finansowej oraz wydarzeń, które miały istotny wpływ na działania prowadzone w 2008 r.”⁽¹⁾;

Wiarygodność rozliczeń

12. zauważa, że na mocy art. 1 i art. 103 ust. 3 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do dziewiątego EFR oraz art. 2, 3, 4 i 125 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 215/2008 poświadczenie wiarygodności (DAS) nie obejmuje części środków dziewiątego i dziesiątego EFR, którymi zarządza Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (ponad 3 500 000 000 EUR)⁽²⁾; wyraża przekonanie, że środki nieobjęte przez DAS powinny być regularnie przedmiotem sprawozdań EBI;
13. z zadowoleniem przyjmuje, że w opinii Trybunału Obrachunkowego końcowe roczne sprawozdania finansowe siódmego, ósmego, dziewiątego i dziesiątego EFR rzetelnie przedstawiają, we wszystkich istotnych aspektach, sytuację finansową EFR na dzień 31 grudnia 2008 r.;
14. z zadowoleniem zauważa, że w lutym 2009 r. został uruchomiony nowy system rachunkowości memoriałowej dostosowany do EFR (ABAC FED);

Zarządzanie projektami i związane z nimi płatności

15. z zadowoleniem przyjmuje rekordowy poziom zobowiązań osiągnięty w 2008 r. i terminowe wykonanie dziesiątego EFR; podkreśla, że przyspieszanie wykonania nie powinno odbywać się kosztem jakości finansowanych operacji;
16. z zadowoleniem zauważa, że Trybunał Obrachunkowy ustalił, iż w płatnościach zaliczkowych nie wystąpił istotny poziom błędów; ubolewa jednak nad faktem, że Trybunał Obrachunkowy ustalił istotny poziom błędów występujący w kwotach płatności poddanych kontroli;
17. może przyjąć argument, według którego część błędów, tych związanych z faktycznym stanem wydatków (brak faktur bądź innych dokumentów uzasadniających) w Angoli, można wyjaśnić szczególnie trudnymi warunkami w tym kraju, w którym audyt prowadzi Trybunał; podkreśla tymczasem, że 47 % błędów kwantyfikowalnych związanych jest z kwalifikowalnością wydatków i w związku z tym wzywa Komisję do poprawy swego systemu nadzoru celem zmniejszenia częstości występowania błędów⁽³⁾; zwraca w związku z tym uwagę Komisji na zalecenie Trybunału Obrachunkowego stanowiące, że należy usprawnić kontrole *ex ante*, podkreślając podstawowe zagrożenia;
18. zwraca się do Komisji, by w trakcie dokonywania przeglądu rozporządzenia finansowego określiła ewentualne problemy proceduralne, które napotkała ona w sytuacjach kryzysowych, oraz aby przedstawiła mu, w szczególności w odniesieniu do finansowania środków pomocy nadzwyczajnej przez państwa członkowskie, skuteczną procedurę kontroli cechującą się niezbędną elastycznością, która nie zaszkodzi przepływowi funduszy i która zagwarantuje przejrzystość zrealizowanych przedsięwzięć;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2008 w sprawie EFR, pkt 8.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2008 w sprawie EFR, pkt 2.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2008 w sprawie EFR, pkt 22.

Roczne sprawozdanie z działalności

19. z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którym jakość rocznego sprawozdania z działalności uległa znacznej poprawie, i gratuluje Komisji w szczególności częstszego wykorzystywania wskaźników ilościowych⁽¹⁾;

Monitorowanie organizacji wdrażających

20. krytykuje fakt, że – według Trybunału – wciąż pojawiają się znaczące uchybienia w procedurach finansowych i mechanizmach kontroli stosowanych przez instytucje wdrażające, organy nadzorujące oraz krajowych urzędników zatwierdzających; mimo to docenia wysiłki EuropeAid i zwłaszcza delegacji zmierzające do pokonania tych słabości; nalega, aby wysiłki te były w przyszłości jeszcze bardziej intensywne i ma nadzieję, że przyszłe usprawnienia, jakich oczekuje się w odniesieniu do CRIS Audit, pozwolą osiągnąć lepsze rezultaty;
21. podkreśla, że demokracja i prawo ludzi do życia w warunkach, w których ich prawa człowieka nie są naruszane, muszą stanowić zintegrowane cele instytucji wykonawczych w krajach, gdzie rozdzielana jest pomoc z EFR;

Wsparcie budżetowe

22. zwraca uwagę na znaczny wzrost, w łącznych decyzjach finansowych, części wsparcia budżetowego i dostosowania strukturalnego dla dziesiątego EFR (ponad 45 %), w stosunku do ósmego i dziewiątego EFR (około 15 %)⁽²⁾;
23. ubolewa z powodu faktu, że audyt wykonany przez Trybunał Obrachunkowy wykazał, że w zobowiązaniach i płatnościach związanych ze wsparciem budżetowym wykryto wysoki poziom błędów niekwantyfikowalnych; nalega, aby Komisja jeszcze surowiej oceniła te płatności i uprościła w przyszłości sposób dokonywania tych płatności; w tym kontekście z zadowoleniem odnotowuje dokonany w lutym 2009 r. przegląd przepływów finansowych związanych z tymi płatnościami;
24. z zadowoleniem odnotowuje poprawę w zakresie jasności i struktury dokonywanych przez Komisję ocen dotyczących poszanowania postanowień umowy z Kotonu; ubolewa jednak nad faktem, że Trybunał Obrachunkowy ponownie wykrył wiele przypadków, w których Komisja nie wykazała w sposób wystarczająco uporządkowany i sformalizowany, że zarządzanie finansami publicznymi państw będących beneficjentami było odpowiednio przejrzyste, rozliczane i skuteczne, choć państwa te dysponują wiarygodnym i stosownym programem reform zmierzających w tym kierunku;
25. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, oceniając, że Komisja musi kontynuować swoje starania zmierzające do uzasadnienia w odpowiedni sposób swoich decyzji dotyczących kwalifikowalności wsparcia budżetowego i zagwarantowania, że wszystkie umowy w sprawie finansowania stanowią kompleksową i jasną podstawę oceny spełniania warunków płatności⁽³⁾; oczekuje na uzyskanie informacji na temat wyników przeglądu wytycznych obiecanych przez Komisję na koniec 2009 r.;
26. wzywa Komisję do udzielenia pomocy krajom partnerskim w rozwijaniu kontroli parlamentarnej i zdolności audytowych oraz do zaangażowania parlamentów, a także społeczeństwa obywatelskiego, w opracowywanie krajowych strategii rozwoju;
27. przypomina, jak już podkreślił w ust. 79 rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r. zawierającej uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu siódmego, ósmego i dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju na rok budżetowy 2007⁽⁴⁾ (zwanej dalej „rezolucją z dnia 23 kwietnia 2009 r.”), że jego rola w przypadku wsparcia budżetowego polega na rozliczaniu Komisji z wyników osiągniętych dzięki wydatkom oraz że wsparcie budżetowe jest instrumentem pomocowym, który wymaga zmiany modelu sprawowania kontroli, polegającej na rezygnacji z kontroli danych wejściowych na rzecz kontroli wyników w oparciu o wskaźniki, gwarantując tym samym, że wydatki w ramach pomocy będą przynosić korzyści ludności kraju będącego jej odbiorcą;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2008 w sprawie EFR, pkt 29.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2008 w sprawie EFR, rys. II, s. 266.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału za rok 2008 w sprawie EFR, pkt 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 255 z 26.9.2009, s. 98.

28. przypomina o swoim wniosku skierowanym do Komisji z myślą o określeniu, w sposób możliwie najbardziej rygorystyczny, krajów, w których problemy związane ze wsparciem budżetowym mogłyby się okazać użyteczne dla Parlamentu, aby zwiększyć odpowiedzialność dawców ⁽¹⁾, oprócz specjalnych wytycznych w sprawie sposobu zarządzania wspierającymi operacjami budżetowymi w krajach o niestabilnej sytuacji obiecanych w odpowiedziach Komisji z dnia 2 grudnia 2009 r. na pytania pisemne Komisji Kontroli Budżetowej zadane komisarz Karel De Gucht;
29. ponownie zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o poinformowanie Parlamentu o jakości dokonywanej przez Komisję oceny ryzyka i zarządzania przez nią ryzykiem oraz stwierdza, że byłby zadowolony z większej liczby kontroli skuteczności mających na celu ocenę wyników osiągniętych ogólnie dzięki wydatkom na rozwój, a w szczególności dzięki wsparciu budżetowemu ⁽²⁾;
30. apeluje do Komisji o zagwarantowanie zmniejszenia lub wycofania wsparcia budżetowego, jeżeli nie zostaną osiągnięte konkretne cele;

Publiczne oświadczenie państw będących beneficjentami

31. potwierdza swoją opinię, że pomoc rozwojowa ogólnie, a wsparcie budżetowe w szczególności powinny być powiązane również z oświadczeniem o zgodności wystawianym ex ante przez rządy krajów będących odbiorcami pomocy i podpisywanym przez ministra finansów, które dotyczy wybranych kwestii mających wpływ na strukturę zarządzania i odpowiedzialności kraju objętego pomocą; nie zgadza się z uwagami Komisji, według których informacje dotyczące zarządzania otrzymane w wyniku analiz wykonanych we współpracy z pozostałymi stronami i innymi stronami będącymi biorcami są wystarczające;
32. ponownie zwraca się do Komisji o wykazanie inicjatywy i przedstawienie propozycji idącej w tym kierunku innym donatorom międzynarodowym – w szczególności Bankowi Światowemu – z myślą o opracowaniu i zastosowaniu takiego instrumentu w porozumieniu z innymi donatorami; oczekuje, że będzie powiadomiony o harmonogramie, który zostanie przewidziany w odniesieniu do tych negocjacji;

Zasoby kadrowe

33. wyraża zaniepokojenie w związku z ryzykiem utraty pamięci instytucjonalnej, jakie niosą ze sobą znaczne problemy kadrowe (zbyt duża rotacja, zbyt wysoka i stale rosnąca liczba nieobsadzonych stanowisk pracy) zasygnalizowane w rocznym sprawozdaniu z działalności EuropeAid ⁽³⁾ i wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że liczba pracowników EuropeAid ulega stałemu obniżeniu w stosunku do funduszy, na które zaciągnięto zobowiązania;
34. ponawia swe zaniepokojenie faktem, że brak personelu, nieadekwatny podział pracowników bądź brak kwalifikacji i konkretnych umiejętności mogą wywrzeć negatywny wpływ na skuteczność działań, jakość kontroli, weryfikacji i monitoringu ⁽⁴⁾;
35. popiera wyrażony przez Komisję zamiar rekrutacji dodatkowych zewnętrznych pracowników w celu wzmocnienia personelu w centrali oraz w delegacjach przypisanego do zadań z zakresu zarządzania i kontroli EFR; uważa, że takie wzmocnienie personelu jest o tyle bardziej niezbędne, że następuje znaczny wzrost zobowiązań z tytułu dziesiątego EFR;

Uwagi dotyczące wniosków i zaleceń Trybunału Obrachunkowego

36. z zadowoleniem zauważa, że Trybunał Obrachunkowy uznał wysiłki EuropeAid zmierzające do znacznego usprawnienia systemów kontroli i nadzoru; wspiera Komisję w jej determinacji co do kontynuowania usprawnień w zakresie architektury systemów kontrolnych;
37. całkowicie zgadza się z zaleceniami Trybunału Obrachunkowego podanymi w pkt 55 lit. a)–f) i pkt 56 lit. a) i b) sprawozdania rocznego w sprawie EFR;

⁽¹⁾ Zob. ust. 43 rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r.

⁽²⁾ Zob. ust. 53 rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2008 w sprawie EFR, pkt 30.

⁽⁴⁾ Zob. ust. 61 rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r.

38. w szczególności zwraca uwagę, w oczekiwaniu na rozwiązania związane z brakami w zasobach ludzkich, na zalecenia Trybunału Obrachunkowego dotyczące konieczności przeprowadzenia przez Komisję bardziej ustrukturyzowanej analizy ryzyka oraz bardziej realistycznej oceny dostępnych środków podczas tworzenia rocznych programów audytowych, jak również śledzenia z bliska realizacji tych programów przez cały rok;
39. zwraca uwagę, że Trybunał Obrachunkowy ocenił w sprawozdaniu specjalnym nr 18/2009 skuteczność pomocy udzielanej z EFR na regionalną integrację gospodarczą we wschodniej i zachodniej Afryce, na którą przeznaczana jest znaczna część, tj. ponad 50 %, środków na programy regionalne EFR, jako jedynie umiarkowaną; zwraca się do Komisji o podjęcie środków zaproponowanych przez Trybunał Obrachunkowy, w szczególności w odniesieniu do koordynacji i współpracy z organizacjami regionalnymi, zagwarantowania wystarczających zasobów ludzkich, koordynacji strategii regionalnych i krajowych oraz dokładnego określenia zadań, zakresu odpowiedzialności i celów;

Priorytety w dziedzinie rozwoju oraz jej widoczność

40. wzywa do zastosowania w przypadku EFR zasady stosowanej w Instrumencie Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, zgodnie z którą 20 % przyznanych środków przeznacza się na szkolnictwo podstawowe i średnie oraz na podstawową opiekę zdrowotną; wzywa Komisję do położenia większego nacisku na opiekę zdrowotną nad matkami, gdyż jest to jeden z milenijnych celów rozwoju, którego realizacja była najbardziej rozczarowująca; wzywa Komisję do zapewnienia lepszej widoczności finansowanej przez UE działalności międzynarodowej;
41. ponownie deklaruje wsparcie dla sposobu finansowania EFR, który sprawia, że środki wydawane są w sposób bardziej demokratyczny, łatwiejszy do skontrolowania i bardziej przejrzysty;

Instrument inwestycyjny

42. zwraca uwagę, że EBI zarządza instrumentem inwestycyjnym – finansowanym z EFR instrumentem obciążonym ryzykiem – którego celem jest wspieranie inwestycji prywatnych w trudnej gospodarce i politycznej sytuacji krajów AKP; przypomina swoje uwagi zawarte w rezolucji z dnia 22 kwietnia 2008 r. ⁽¹⁾ oraz 23 kwietnia 2009 r. towarzyszące decyzjom dotyczącym absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Funduszu Rozwoju za lata finansowe 2006 i 2007, wyrażając zaniepokojenie faktem, że zarządzanie instrumentem inwestycyjnym EBI zostało wykluczone z procedury udzielania absolutorium; przypomina ponadto, że środki w ramach EFR są środkami publicznymi pochodzącymi od podatników europejskich, a nie z rynków finansowych;
43. podobnie jak Trybunał Obrachunkowy w opinii nr 9/2007 w sprawie mającego zastosowanie do dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju projektu rozporządzenia Rady w sprawie rozporządzenia finansowego ubolewa, że ustanowiono dwa osobne obszary zarządzania, ponieważ ogranicza to zakres absolutorium, stwarza dodatkowe potrzeby w zakresie koordynacji między Komisją i EBI oraz utrudnia uzyskanie pełnego obrazu osiągniętych wyników;
44. zwraca uwagę, że sprawozdanie roczne EBI w sprawie instrumentu inwestycyjnego zawiera głównie informacje finansowe i bardzo niewiele – jeśli w ogóle – informacji dotyczących wyników różnych finansowanych programów;
45. przypomina, że Parlament zaproponował w ust. 24 wspomnianej wyżej rezolucji z dnia 22 kwietnia 2008 r., aby w czasie procedury udzielania absolutorium EBI przedkładał swoje sprawozdanie roczne dotyczące wdrażania instrumentu inwestycyjnego bezpośrednio Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu; w związku z tym proponuje, aby Komisja Kontroli Budżetowej zapraszała prezesa EBI możliwie najwcześniej w celu ustalenia szczegółów tej kwestii;
46. ponawia zawarte w rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r. wezwanie EBI do skoncentrowania sprawozdań na wynikach i przedstawienia pełnych, istotnych i obiektywnych informacji dotyczących rezultatów, ustalonych i osiągniętych celów oraz powodów ewentualnych odstępstw od założeń, a także przeprowadzonych ocen i zestawienia ich wyników;

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 31.3.2009, s. 253.

47. zwraca się do Komisji o dostarczanie bardziej kompleksowych danych niż te otrzymane w następstwie rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r. na temat szczególnych procedur, które zainicjowała wraz z EBI w celu koordynowania działań tych dwóch instytucji z myślą o osiągnięciu celów UE w zakresie rozwoju, jak również skuteczności tych procedur.
-